

Sygn. akt III CSK 151/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w T.,
Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej, zasądza od powoda
na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 zł
(trzy tysiące sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego, a ponadto przyznaje adwokatowi P. B. (Kancelaria
"[...]", sp.j. w K.) kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta zł)
z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu
kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.**

UZASADNIENIE

Powód A. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 października 2013 r., uzasadniając wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oczywistą zasadnością skargi. Wskazał na naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 23, 24 k.c. i art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) oraz naruszenie prawa procesowego, tj. art. 232 w związku z art. 227 i 391 k.p.c., polegające na nieprzeprowadzeniu z urzędu dowodu z oględzin celi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ., z dnia 21 września 2010 r., III UK 95/10, nie publ. i z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi, uzasadniającego jej oczywistą zasadność. Sądy powszechne szczegółowo ustaliły okoliczności faktyczne, dokonały ich prawidłowej oceny i wysnuły trafne wnioski. W tej sytuacji skarga jest tylko próbą polemiki

z ustaleniami, nieopartą jednak na mocnych „oczywiście uzasadnionych” argumentach. Zarzuty sprowadzają się do kwestionowania ustaleń faktycznych i ocenę dowodów, dokonanych przez sądy obu instancji, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 w związku z art. 398²¹ i 391 § 1 k.p.c.

Zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przyznano na podstawie § 6 pkt 7 oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]